

Melina heeft er weer zin in

Onze dochter Melina behoorde altijd tot de middenmoot in haar klas. Dachten we. Alleen met lezen merkten we dat het niet zo soepel ging. Ook draaide ze wel eens letters om. Begin groep 5 vroegen we school of er sprake was van dyslexie, aangezien het in de familie zat. De juf gaf de tip om veel te lezen thuis. Dit hebben we maandenlang gedaan, echter zonder resultaat.

Eind groep 5 lieten we een individueel onderwijskundig onderzoek gericht op beelddenken bij Melina afnemen. Daaruit bleek dat Melina een slim, visueel meisje was (beelddenker) en dat haar ogen niet goed samenwerkten waardoor ze maar een deel van de leestekst kon zien. Logisch dat ze niet zo snel kon lezen! Bij de orthoptist in het ziekenhuis werd een leesbril aangemeten. Verder bleek dat Melina een grote achterstand van bijna twee jaar(!) had opgelopen in lezen, rekenen en taal!

In overleg met school besloten we dat Melina groep 6 zou gebruiken om de achterstand, met extra begeleiding, in te halen en vervolgens groep 6 nogmaals te doen met minder achterstand. Tegelijk schakelden we Rose in, een bevoegd remedial teacher die veel ervaring (en opleidingen) rondom beelddenken had.

Rose pakte het visueel aan, dus vanuit het geheel en de zintuigen, waarbij beide hersenhelften moeten samenwerken. Al de eerste les viel het kwartje bij Melina waarom ramen met één M geschreven moet worden en kippen met twee P's. Ook met de tafels ging het snel. Aan het eind van groep 6 bleek dat ze haar achterstand van twee jaar grotendeels had ingehaald. Ze kon gewoon naar groep 7. Heerlijk bij haar eigen vriendinnen in de klas! Onze investering in het onderzoek, de extra begeleiding van Rose en het oefenen thuis hadden het gewenste resultaat opgeleverd. Melina heeft er weer zin in!

Aletta Heijnen, moeder van Melina